

به نام کسی که خود هدف بودم!

اسمی که مردم گذاشتند

این گروهی را که ملت ایران از سال شصت، بحق اسم «منافق» گذاشت، آنها همین جور بودند. تفکری را نشان می دادند که آن را تفکر اسلامی معرفی می کردند. در افکار آنها نشانه های اسلامی از قرآن و نهج البلاغه بود و دلایلی می آوردند که هرکس خیال می کرد آنها مؤمن بالله هستند؛ وقتی که دقیق می شدیم می دیدیم نه، مطلقاً خبری از تفکر اسلامی در کار آنها نیست. ظواهر اسلامی ولی باطن، تفکر مارکسیستی بود- هم در اصول، هم در فروع، هم در شیوه ها، هم در اخلاق- لذا به آنها گفته شد «منافق»؛ و درست هم بود.

در کشور در آن وقت، احزاب و گروههای کمونیستی بودند، خودشان هم اعلان می کردند؛ ولی ایدئولوژی منافقین به قول خودشان، ایدئولوژی مارکسیستی بود و اعلان نمی کردند! تظاهر می کردند که اسلامی است. شاید بعضی از عوامشان و افراد سطح پایینشان واقعا هم خیال می کردند که اسلامی هستند، لیکن آن کسی که آگاه بود، می دید که نیستند. این تسمیه به «منافقین» برای آنها، بهترین و مناسب ترین تسمیه بود که آن روز در واقع از دل مردم برخاست و روی آنها ماند تا امروز. ۱۳۷۷/۷/۲۶

شهادت ۷۲ تن

اثر نقد و فوری این شهادت این بود که نظام اسلامی در آن واحد، هم خلوص بیشتری پیدا کرد، هم حقانیت او ثابت شد، هم واقعیت او در جامعه استقرار پیدا کرد. خاصیت این شهادت، این بود. نقابها از چهره ها افتاد، منطق مستحکم جمهوری اسلامی و منطق امام بزرگوار تثبیت شد و نظام نوپای جمهوری اسلامی، آن روز استحکام پیدا کرد؛ و توانست حرکت کند. در آن شرائط دشوار، در حالی که دشمن

داخلی از عمق جنگلهای وسیع تا بیغوله ها و پناهگاههای بزرگ منحرفان غافل از خدا، از دمکرات و کومله تا منافقین و فدایی خلق و حزب خلق به اصطلاح مسلمان تا حزب توده و سایر گروهکهای کوچک و بزرگ را با فداکاریها و خدائلیها انچنان قلع و قمع کردند که دنیا را با همه دشمنیها که دارند به اعجاب و تحیر در آوردند. توجه به کارآمدی امنیتی و اطلاعاتی این جوانان گمنام پاسدار و بسیج و کمیته و دادستانی و دیگر دلباختگان در راه خدا در به دام انداختن سران خیانتکار حزب توده که چون مار پر خط و خال در براندازی اسلام فعالیت منافقانه داشتند و هر یک سابقه های طولانی بیست- سی ساله در جهات تشکیلاتی و اطلاعاتی و جاسوسی داشته اند و از تخصص در این امور بهره وافی داشتند. موجب سرفرازی امت اسلامی است که چنین فداکارانی دارد و اعجاب و تحیر دستگاههای جاسوسی و اطلاعاتی سراسر جهان است و این اعجاز جز به هدایت حق تعالی و عنایات خاصه ولی الله الاعظم- ارواحنا فداه- صورت نگرفته است.^{۱۵}

پی نوشت ها:

- ۱- روح الله الموسوی الخمینی. پیام هفت ماده ای درباره اولویت دفاع مقدس و پرهیز از اختلافات مسئولان (اختلاف ابوالحسن بنی صدر با نخست وزیر و مسئولان دیگر قوا). صحیفه امام، ج ۱۴، ص: ۲۵۴-۲۵۶.
- ۲- صحیفه امام، ج ۱۴، ص: ۴۵۳-۴۵۲.
- ۳- صحیفه امام، ج ۱۴، ص: ۴۵۴.
- ۴- صحیفه امام، ج ۱۴، ص: ۴۵۶.
- ۵- صحیفه امام، ج ۱۴، ص: ۴۷۵.
- ۶- صحیفه امام، ج ۱۴، ص: ۴۸۴.
- ۷- صحیفه امام، ج ۱۴، ص: ۴۸۷.
- ۸- صحیفه امام، ج ۱۵، ص: ۲۹ و ۳۰.
- ۹- صحیفه امام، ج ۱۵، ص: ۹۸.
- ۱۰- صحیفه امام، ج ۱۵، ص: ۱۱۱.
- ۱۱- صحیفه امام، ج ۱۵، ص: ۲۲۵.
- ۱۲- صحیفه امام، ج ۱۶، ص: ۲۷۱.
- ۱۳- صحیفه امام، ج ۱۶، ص: ۳۶۲.
- ۱۴- صحیفه امام، ج ۱۷، ص: ۵۰.
- ۱۵- صحیفه امام، ج ۱۷، ص: ۴۲۲.

- دشمن نظامی، متجاوز - خود را در بخش مهمی از منطقه حساس خاک جمهوری اسلامی پهن کرده بود - ببینید چه شرائطی بود آن شرائط دشوار، و چه حادثه ای بظاهر تکان دهنده ای بود - اما این شهادت، چه تأثیر سازنده و عظیمی را بر انقلاب گذاشت. ۱۳۸۹/۴/۷

کارگراها، بازوی انقلاب

کارگراها در جامعه، یک قشر آگاه محسوب می شوند. من این قشر را جزو گروههای روشنفکر - به معنای عام آن - می دانم. در ابتدای پیروزی انقلاب، مارکسیستهای آمریکایی سرمایه گذاری روی این قشر را شروع کردند. قصد آنها این بود که این دست کارآمد و بازوی قوی را از انقلاب بگیرند، و اگر بتوانند، آن را علیه نظام به کار بندند؛ خیلی هم تبلیغات می کردند. اگر قرار بود این تبلیغات مؤثر واقع شود، می باید حداقل یکی دو سال اول انقلاب، در واحدهای صنعتی کشور بی کاری مزمن می داشتیم. ۱۳۶۸/۴/۵

روش امام، روش امیرالمومنین بود

همین طور که در روش امیرالمومنین عرض کردیم، روش امام (رضوان الله علیه) هم همین جور بود؛ یعنی اول با مدارا، با نصیحت؛ لیکن آن وقتی که اقتضاء کرد، برخورد کرد. یک گروه مربوط به دولت موقت بودند و مشکلات آنها بود، یک گروه آن کسانی بودند که علیه لایحه ی فصول آن حرکت را انجام دادند، یک گروه حتی کار را به ترور و درگیری های خیابانی کشیدند؛ با هر کدام از آنها امام یک نحوی برخورد کرد. در سطوح بالای حکومت هم بود؛ نخست وزیر بود، رئیس جمهور بود، حتی بعدها در اواخر عمر امام (رضوان الله علیه) در سطوح

بالاتر از رئیس جمهور هم بود. امام با کسانی که احساس کردند نمی شود با اینها بیش از آن مدارا کرد، برخورد کردند. همه هم سوابق انقلابی داشتند، سوابق مذهبی داشتند، خیلی شان هم در سطوح بالا بودند؛ لیکن خوب، اینجور شد دیگر؛ این انشعابها پیش آمد. بعضی واقعا با امام درافتادند؛ بعضی نه، اختلاف نظری هم بود، اما به درگیری و دعوا و انشعاب و انشقاق نینجامید. بعضی با امام درافتادند و مدارای امام را ندیده گرفتند. امام به همین گروهک منافقین که خواسته بودند بیایند با ایشان ملاقات کنند، پیغام دادند که اگر شما به حق عمل کنید، من می آیم سراغ شما؛ اگر دست از این کارهای خلاف بردارید، خود من می آیم سراغ شما. یعنی امام تا این حد با اینها مدارا کردند و حرف زدند. خوبی، وقتی احساس خطر شد؛ بخصوص آن وقتی که مسئله، مسئلهی رسوخ دادن مبانی غلط در کالبد نظام و انقلاب است، این دیگر مثل سم مهلک است. آن وقت امام رعایت نکردند، مدارا نکردند؛ برخورد کردند. این در مورد آن چیزهائی است که در اختلافات بنیانی است. ۸۷۶/۲۰

تورهای هولناک گروهکها

گروههای فاقد پایگاه مردمی با دزدی سلاح و مواد - که آن روزها کار دشواری نبود - و پس با پشتیبانی دولتهای خارجی بزرگترین شبکهی تروریستی را در ایران ایجاد کردند. ترور فردی و جمعی، انفجارهای مهیب، هواپیما ربائی، آدم ربائی، شکنجه و کشتارهای هولناک، کاری بود که به دست چندین گروه تروریستی مورد حمایت و تشویق دشمنان بزرگ انقلاب در ایران اتفاق افتاد. قربانیان این موج قساوت و خشونت را همهی قشرها تشکیل می دادند؛ از بزرگترین مدیران انقلاب و کشور تا افراد عادی جامعه - کارگران، زحمتکشان، زنان و کودکان و رهگذران بی خبر - امروز افراد و سران همان تروریستها - که غالباً مسؤولیت جنایات خود را نیز بر عهده گرفته اند - در امریکا و فرانسه و برخی دیگر از کشورهای غربی مصونیت و زندگی راحت دارند، و بنام اپوزسیون انقلاب نامیده می شوند؛ و آن کشورها غالباً جمهوری اسلامی را به تروریسم متهم می کنند. از شکفتن ترین بازیهای سیاست این است، که مظلومترین قربانیان تروریسم کور و خشن به تروریسم متهم می شود، آن هم از سوی کسانی که خود در پیش راندن تروریستها به سوی آن و سپس پناه دادنشان نقشی بزرگ داشتند. ۱۳۶۶/۶/۳۱

رئیس جمهور ملتی که نلرزد

... من به عنوان رئیس جمهور و خدمتگزار کشورم و بنام کسی که خود نیز هدف یکی از این جنایتهای خشن قرار گرفته و خدا آن را ناکام گذارده، افتخار می کنم که ملت من در برابر این قساوتها نلرزد؛ و حوادث بی نظیری که فقط در یکی از آنها هفتاد و دو نفر از رهبران و کارگزاران بلند پایهی انقلاب - شامل چند وزیر، چندین نمایندهی مجلس، تعدادی مسؤولان بزرگ و شخصیت کم نظیر انقلاب - شهید بهشتی - و در یکی دیگر رئیس جمهور و نخست وزیر - با هم به شهادت رسیدند، تنها ایمان و توکل او به خدا و خشم انقلابی اش را افزایش داده است. ۱۳۶۶/۶/۳۱

ملت دشمن را مایوس کرد

این ملت همان ملتی است که در اغتشاش منافقین در سال ۱۳۶۰ آن چنان قدرت خود را نشان داد که دشمنی را که به عناصر مزدور و خودفروخته و روسیاه منافق دل بسته بود مایوس کرد.

۱۳۸۷/۵/۸

منبع:

بیانات رهبر فرزانه انقلاب در سایت معظم له قابل دستیابی است.

